

योगिनी-एक दृष्टि

—जीतबहादुर मानन्धर

काठमाडौं उपत्यकाका मानिसहरूमा ४ गणेश,
४ नारायण, ४ लोकेश्वर (मत्स्येन्द्रनाथ), ४ बौद्धस्थल
आदि दर्शन गर्ने जाने चलन छ । त्यस्तै यहाँ खड्ग
योगिनी, वज्रयोगिनी, विजयेश्वरी (विद्याधरी देवी) र
वज्रवाराही वा गुहेश्वरीलाई ४ योगिनीको रूपमा मान्ने
समेत गरिन्छ । तर अहिले ती ४ योगिनीको चर्चा नगरी
फलित ज्योतिषसंग सम्बन्धित, योगिनीबारेमा केही चर्चा,
परिच्चर्चार्थि सार्वे प्रयास गरिन्छ । मेरो विचारमा
काठमाडौं उपत्यकावासीहरूबीच विशेषतरी (१२०
वर्ष), अष्टोन्तरी (१०० वर्ष) र विभागी (८० वर्ष)
सूर्योदि ग्रहहरूको दशा फलभन्दा ३६ वर्ष योगिनी
दशाको आधारमा शुभाशुभ विचार गर्ने, गराउने प्रथा
बढी चल्ती छ जस्तो लाग्छ । हुन पनि, हिमालय
आसपासमा रहेको आर्यवर्तका भूभागहरूमा
जन्मेकाहरूको लागि योगिनी दशाको फल मेल खाने र
त्यसमाथ शुक्लपक्षको दिनमा तथा कृष्ण पक्षको रातमा
जन्मेकाको लागि त अझ बढी मिल्ने भन्ने चर्चा प्रसंगवश
मैले सुनेको छु^१ ।

ज्योतिषशास्त्रमा उल्लेख भए अनुसार, मङ्गला, पिङ्गला, धान्या, भ्रामरी, भद्रिका, उल्का, सिद्धा र संकटा
गरी ८ योगिनी छन् । यी योगिनीहरूको दशा फलको
ऋग्मासः १, २, ३, ४, ५, ६, ७ र ८ वर्षका हुन्छन् । र

१. ज्योतिषाचार्य दामोदरसाथ लोहनीसंग भएको छलफलको आधारमा ।

अवधि यिनीहरूमध्ये मङ्गला, धान्या, भद्रिका र सिद्धालाई
शुभ फल दिने तथा बाँकीलाई नराम्रामा लिइएका छन् ।
मूल दशाले मानिसको जीवनमा ठूलो भूमिका निर्वाह
गरेको हुन्छ तापनि सम्पूर्ण अवधिभर राम्रो दशाको फल
राम्रो हुने र नराम्रो दशाको फल नराम्रै हुनु पर्ने भन्ने
छैन । कारण, अन्तरमा श्राउने दशाले पनि फल प्रदान गर्नमा
प्रभाव पारेकै हुन्छ । उदाहरणार्थ— मङ्गलामा मङ्गलान्तर
राम्रो त मङ्गलामा पिङ्गलान्तर नराम्रो, त्यस्तै
पिङ्गलामा पिङ्गलान्तर नराम्रो त पिङ्गलामा धान्यान्तर-
लाई राम्रोको रूपमा साधारणतः लिने गरिन्छ । आद्री
नक्षत्रमा जन्मेका मानिसको शुरू दशा मङ्गला, पुनर्वसुमा
जन्मेकाको पिङ्गला, तिष्यमा जन्मेकाको धान्या र एवं-
रीतले कुन नक्षत्रमा जन्मेकाको कुन योगिनी दशा भन्ने
पत्ता लगाउन सकिन्छ । मानिस जन्मेको नक्षत्रको
ऋग्मसंख्या (आश्विनी १, भरणी २, कृतिका ३ आदि)
कति छ तससमा ३ अङ्क जोडी ८ ले भाग गर्दा १ शेष
आयो भने जीवनको शुरूमा योगिनी दशा मङ्गला, २
शेषमा पिङ्गला, ३ शेषमा धान्या, ४ शेषमा भ्रामरी, ५
शेषमा भद्रिका, ६ शेषमा उल्का, ७ शेषमा सिद्धा र
निशेषमा संकटा हुने मानिएको छ । यीनै दशाहरूको चक्र
३६ वर्षपछि पुनः धुमी पहिले ज्ञै दोहरिन थाल्छ ।

मङ्गला, पिङ्गला, धान्या, भ्रामरी, भद्रिका,

उल्का, सिद्धा र संकटा क्रमशः चन्द्र, सूर्य, वृहस्पति, मङ्गल, बुध, शनि, शुक्र र राहु तथा केतु ग्रहसंग सम्बन्धित मानिन्छन् अर्थात् यी योगिनीहरूलाई ग्रहहरूका शक्तिका रूपमा लिइएका छन्। मङ्गलामा मङ्गलान्तर १० दिन, मङ्गलामा पिङ्गलान्तर २० दिन, पिङ्गलामा पिङ्गलान्तर ४० दिन, पिङ्गलामा धान्यान्तर ६० दिन, धान्यामा धान्यान्तर ६० दिन, धान्यामा धान्यान्तर १२० दिन, भ्रामरीमा भ्रामरीअन्तर १६० दिन, भ्रामरीमा भ्रद्रिकान्तर २०० दिन, भ्रद्रिकामा भ्रद्रिकान्तर २५० दिन, भ्रद्रिकामा उल्कान्तर ३०० दिन, उल्कामा उल्कान्तर ३६० दिन, उल्कामा सिद्धान्तर ४२० दिन, सिद्धामा सिद्धान्तर ४६० दिन, सिद्धामा संकटान्तर ५६० दिन, संकटामा संकटान्तर ६४० दिन, संकटामा मङ्गलान्तर ८० दिन हुँच्छन् त एवं प्रकारले सबै अर्थात् ६४ वटै अन्तर दशाको दिन गणना समेत सजिलैसित निकाल सकिन्छ।

ज्योतिषशास्त्रका विद्यार्थी नभएको हुँदा योगिनी सम्बन्धमा अरु बढता नलेख्नु जस्तो लाग्छ। ज्योतिष सम्बन्धी पुस्तकहरू पलटाएको भए यी योगिनीहरूको विषयमा थप जानकारी मिल्ने थियो होला जुन अहिलेलाई हुन सकेन नै भन्नु पन्यो। तर एक जना पूजारीले^२ चिन्हाउनु भएका मूर्तिहरूको सम्बन्धमा भने मलाई कसो, कसो यहाँ परिचय दिन मन लागिरहेको छ। हुन त वहाँसे कुनै शिलापत्र, कागजपत्र आदिको प्रमाण सहित मलाई जानकारी दिनु भएको होइन तर म पनि त सुनेकै भरमा समेत कलम चलाउन पछि नपर्ने र फलस्वरूप आफ्ना कृतिहरूमा अज्ञानतावश केही गलत विवरणहरू समावेश गर्ने मानिस नै हुँ।

२. काठमाडौं न्हैकन्तला निवासी पं. चक्रपति राजोपाध्याय।

३. पूर्ववत्।

४. गौतमवज्र बज्राचार्य— ‘हनुमान्गोका राजदरवार’; नेपाल एशियाली अध्ययन संस्थान, त्रिभुवन।

५. सं. धनवज्र बज्राचार्य— ‘पण्डित सुन्दरानन्द विरचित त्रिरत्न सौन्दर्यगाथा’, नेपाल सांस्कृतिक परिषद, काठमाडौं, वि. सं., २०१६ पौष २७ गते, पृष्ठ १४६-१४७।

केही माहीना पहिलेको घटना हो। एकाबिहानै घरबाट स्वयम्भूतर्फ जाँदा हनुमान्ढोका र काष्ठमण्डपको करीब बीचमा पर्ने र दक्षिणतिर फर्केको शिव-पावर्ती मन्दिरको तल्लो तल्लाको द्वार खोलिएको अवस्थामा परेबाट भित्रपट्टि मूर्ति जस्तो देखेको हुँदा कौतूहलतावश त्यहाँ गएँ। त्यस बेला त्यहाँ उपस्थित पूजारीले पश्चिमदेखि पूर्वतर्फ स्थापना गरिराखेका देवीहरूलाई एक एक गरी क्रमागत रूपमा मङ्गला, पिङ्गला, धान्या, भ्रामरी, भ्रद्रिका, उल्का, सिद्धा, संकटा र विकटा भनी परिचय दिनु भएको थियो। यस विषयमा केही तथ्य भेटिएला कि भन्ने आशामा पद्मदै जाँदा एक पुस्तक^३मा मन्दिरमित भूई तल्लामा नवयोगिनीका मूर्ति स्थापना गरिएका छन् भन्ने उल्लेख भएको पाइयो। फेरि त्रिरत्न सौन्दर्य गाथा^४ पुस्तकमा पनि यस मन्दिर सम्बन्धमा ‘जौना श्री ५ सिंह प्रताप माहाराजका आत्मज श्री रणवहाङ्गुरबाट हुकुम पाएर श्री ५ पृथ्वीनारायणका द्वितीय आत्मज श्री बाहाङ्गुर शाहले अर्द्धनारीश्वर मूर्ति द्व्यालमा राखेको खण्डकाठले विचित्र ऐट्ले शोभायमान भयाका अष्टमातृका सहितका नवग्रहका पीठकन ठूला घण्टा समेत पीठ बनाउँदा भया’ भनी चर्चा भैराखेको देखिन्छ।

बराबर दर्शनार्थ गई श्रवलोकन गर्दा उक्त मन्दिरमा रहेका मूर्तिहरू अष्टमातृकाका रूपमा बहुचार्चित ब्राह्मी, माहेश्वरी, कीमारी, वैष्णवी, वाराही, ऐन्द्री, चामुण्डा र महालक्ष्मीसित मिल्ने खालका देखिएनन्। बरु प्रस्तर निर्मित तथा करीब ४६ से. मी. अगला यो ६ वटा मूर्तिहरू पूजारीका कथानुसार नवग्रह- चन्द्र, सूर्य, वृहस्पति, मङ्गल, बुध, शनि, शुक्र, राहु र केतुका शक्तिका रूपमा लिइने मङ्गला, पिङ्गला, धान्या,

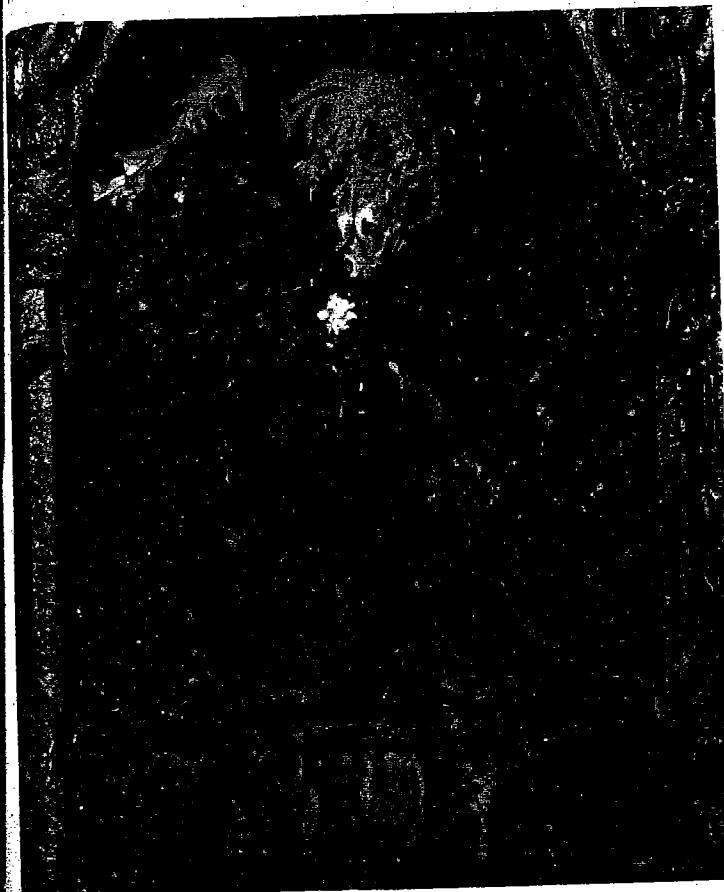
भ्राम्परी, भद्रिका, उल्का, सिद्धी, संकटा र विकटा हुनुपरा
धेरै संभवता भएको जस्तो लाग्यो । कारण, यी गिनी
दशा अन्तर्गत राहुको प्रभाव अवधि द वर्ष भएकोमा
अविल्लो ४ वर्ष संकटा र पछिल्लो ४ वर्ष विकटालाई
पनि गरी भागबण्डा गर्न चलन छ भन्ने पनि नसुनेको
होइन् ।

नवग्रहका शक्तिस्वरूपा नवयोगिनीहरूले दिने
दशा फल अलग—अलग भएपछि त यिनीहरूका मूर्तिहरू
पनि एक अकासंग नमिली फरक-फरक हुनु पर्ने जस्तो
लाग्छ । तर यहाँ रहेका योगिनीहरूमध्ये मङ्गला,
षिङ्गला, भ्रामरी र भद्रिकाका मूर्तिहरूका ध्यान मुद्राहरू
एक छन् । साथै धार्या र सिद्धाका ध्यान मुद्रा पनि एक
आभसमा मिलेका पाइन्छन् । उल्काको चाहि छुट्टै
प्रकारको मूर्ति छ भने सिंह, आरूढ, संकटा र विकटाका
आयुधहरू मिली समाप्त देखिएका छन् । अतः यहनिर
आएर के निर्याईल निकालन सकिन्त भने मूर्ति शास्त्रको
दृष्टिबाट हेर्दा हनुमान्दोका राजप्रासादको क्षेत्रमा रहेको
शिवपार्वती मन्दिरका नवयोगिनीहरूलाई जम्मा ४

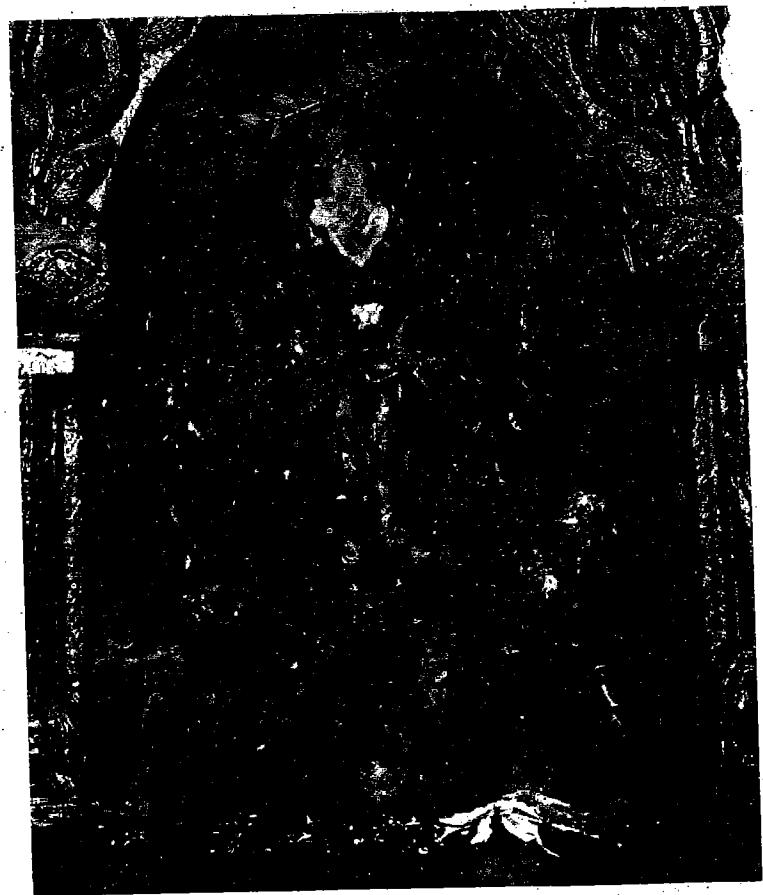
समूहमा माव विभेद गर्ने भिले देखिन्छ । १०१० समूहका स्थानक
अवस्थाका चारै देवीहरूका २१२ वटा मात्र बाहु भएकोमा
बायाँ हातमा वाण सहितका धनु र दायाँ हातमा फूलका
गुच्छा देखिन्छन् । ललितासनमा रहेका धान्या र सिद्धाका
४४ बाहुमध्ये दायाँ माथिल्लो हातले जपमाला लिएका र
तल्लो हात अभय मुद्रामा छन् भने बायाँ माथिल्लो र
तल्लो हातले क्रमशः कलश र पुस्तक धारण गरेका
पाइन्छन् । आसन अवस्थामै रहेका ६ भुजायुक्त तथा
गरुड वाहन भएका योगिनी उल्काले दायाँ माथिल्लो,
बीचको र तल्लो तथा बायाँ माथिल्लो, बीचको र तल्लो
हातमा क्रमागत रूपमा गदा, चक्र, सानो खड्ग, पद्म,
शंख र ढाललाई आयुधहरूको रूपमा लिएको देखिदा देवी
वैष्णवीको स्मरण भएर आउँछ । वाम पादले सिद्धमाथि
टेकेर उभिएका तथा कलाकारद्वारा करीब-करीब भिल्ने
गरी निर्माण गरिएका संकटा र विकटाका ध्यान
मुद्राहरूमा रहेका १०१० वटा बाहु विविध आयुधहरू-
द्वारा सुसज्जित छन् ।

¹ See also the discussion of the relationship between the two in the introduction to this volume.

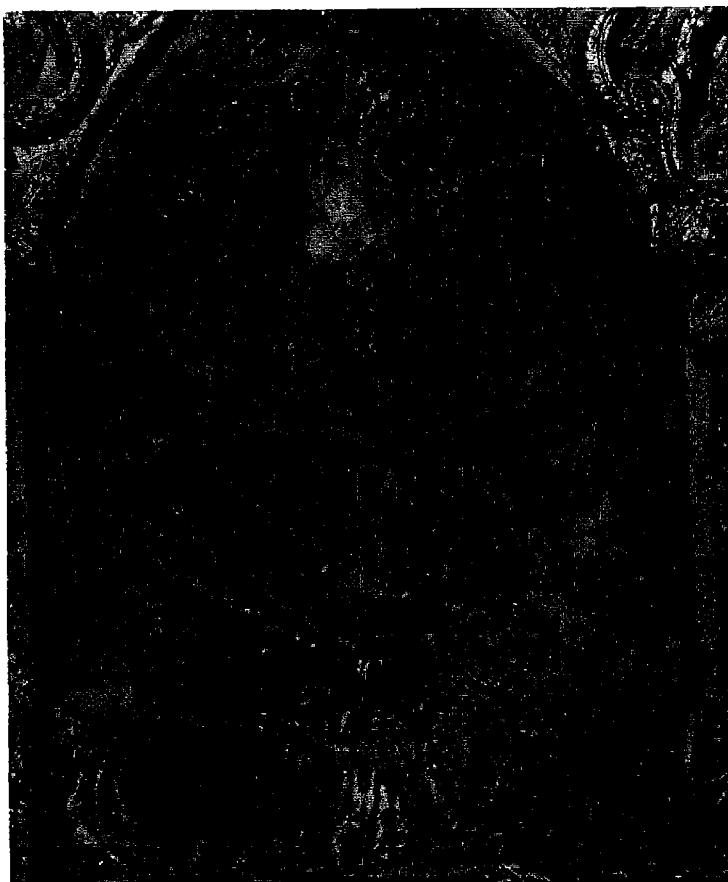
६ ऐसेरिएर्स नामेवाला ऐसीरीको भाषा। यहाँ आपने क्या कहा?

महाराजा

धान्या

उल्का

संकट